

Ludy Austrii!

Nadzwyczajne wypadki grożą w następstwach swoich zachwianiem ledwo rozpoczętej budowy państwa naszego.

Ustawodawcze zgromadzenie Narodowe powstałe z wolnego wyboru narodów pojęło w groźnych godzinach 6^{go} t. m. i obowiązki swoje względem narodów i odpowiedzialność jaka na niem ciąży w obliczu teraźniejszości i przyszłości. Kiedy węzły prawnego porządku narażone zostały na potarganie, usiłował sejm walny w moc pełnomocnictwa swego ludowego i w porozumieniu z obywatelami Wiednia, działać stanowczo równie przeciw reakcyi, jak przeciw anarchii. Ogłosił się za nieustający i wybrał zarazem z grona swojego wydział nieustający dla utrzymania publicznego porządku i bezpieczeństwa.

Ustawodawcze zgromadzenie narodowe nie opuściło na chwilę stanowiska, jakie zajmuje i niewzruszenie zajmować będzie wobec konstytucyjnego tronu. Wysłało ono poselstwo do Najjasniejszego konstytucyjnego cesarza, aby zgodności z najwyższym przewodnikiem wszechwładztwa wypełniać życzenia wszechwładnego ludu i ubezpieczać święte jego prawa. Z życzliwością nieraz dowiedzioną, skłonił się natychmiast najjasniejszy Monarcha do wydalenia ministrów, którzy zaufanie ludu utracili, do nakazania nowego składu ministerium odpowiedniego potrzebom narodów i do szczerego przyrzeczenia, iż sprawami ogół państwa obchodzącymi zajmie się jak najspieszniej według wymagań czasu i potrzeb narodów państwo to składających.

Niestety! skłoniono najjasniejszego Pana 7go t. m. do nieszczęsnego wydalenia się z pobliza stolicy.

Tym zagrożoną została na nowo ojezyna, dobro narodów i wolność świetnie nabyta. Aby ocalić i utrzymać najwyższe dobra obywatelskie i ludzkie, potrzeba ażeby mieszkańcy Wiednia, ażeby wszystkie narody których serca uderzają dla wsólnej ojezyny złożyli jak w miesiącu Maju powtórne dowody politycznej roztropności i szczytnej wspaniałomyślności.

Ludy Austrii! Mieszkańcy Wiednia! Zadanie opatrności, jakie spełnić mamy, równie jest świetne jak trudne; dzieło do którego powołani jesteście, jeżeli się uda, przechodzić będzie wszystko, cokolwiek dzieje świata mają wielkiego i okazalego. Mamy wznieść polityczną świątynię, któraby połączyła różne ludy węzłem braterstwa a spoczywając na posadach równego prawa, napelnioną była żywotnym duchem równej dla wszystkich wolności.

Ludy Austrii! Zgromadzenie narodowe postanowiło uczynie wszystko dla dopięcia wysokiego powołania swego. Przyczyniajcie się i Wy z waszej strony. Zaufanie Wasze powołało nas; tytko zaufaniem waszem mocni jesteście. Czymkolwiek jesteście, jesteście przez was i chcemy bydz dla was.

Zważając na konieczność i zgodnie z prawami konstytucyjnej Monarchii powzięło zgromadzenie Narodowe dnia dzisiejszego następujące uchwały:

a) Aby Ministrowie Doblhoff, Hornbostl i Krauss ułatwiali sprawy wszystkich brakujących ministrów, nietylko zapobiegając nieporządkowi w tych wydziałach, ale wzmacniając się wszelkimi skutecznymi sposobami. Aby przedłożyli najjas: Panu jak najspieszniej mających się mianować ministrów, i zostawali z Sejmem walnym w nieustającym związku.

b) Aby wydana została odezwa do Naj. Pana wskutek jego Manifestu, wktórejby panujący nam cesarz konstytucyjny obok objaśnienia prawdziwego stanu rzeczy, otrzymał zapewnienie szczerzej i niezachwianej miłości ludow.

Ludy Austrii! Europa uważa nas zpodziwieniem, a nasze sięgnięcie po wolność, umieszcza dzieje między najświetniejszymi wypadkami. Bądźmy wierni sami sobie. Trwajmy niezachwianie przy poważaniu praw, przy Konstytucyjnej demokratycznej Monarchii i przy wolności. Boże zachowaj nasze narody!

w Wiedniu dnia 7. Października 1848.

Ustawodawcze Zgromadzenie narodowe

drugi marszałek sejmu

Franciszek Smolka.

trzymający pióro

Karol Wisser.

